

Arrest

nr. 308 034 van 10 juni 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. VAN VRECKOM
Adolphe Lacomblélaan 59-61 b5
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 5 april 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 maart 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 maart 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 mei 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat FAUCHER-GAUTHIER *loco* advocaat H. VAN VRECKOM.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent een Georgisch staatsburger van Georgische etnie afkomstig uit Tbilisi. Op 23/08/2018 diende u in België een eerste verzoek tot internationale bescherming in. Uw vrouw T.M. (...) (O.V. (...)) diende op 05/11/2018 haar verzoek tot internationale bescherming in. Op 31/07/2019 beoordeelde het CGVS jullie verzoek als kennelijk ongegrond. Jullie dienden geen beroep in tegen deze beslissing.

U keerde niet terug naar uw land van herkomst en diende op 18/11/2022 een tweede verzoek tot internationale bescherming in. U verklaart dat uw vrouw is teruggekeerd naar Georgië en er vermoedelijk hertrouwd is. U heeft psychologische problemen, voelt zich mentaal erg slecht en u bent het moe, en vindt het heel moeilijk dat u alleen voor uw kinderen moet zorgen. U begrijpt niet waarom u niet erkend werd als vluchteling. U was een militair, heeft deelgenomen aan de oorlog, was krijgsgevangene, en was een journalist. U werd vervolgd door de Georgische staatsinstanties. U bent ook tweedegraads invalide. Uw problemen zijn nog erger geworden. Gedurende dertig jaar heeft u moeten vluchten voor mensen die denken dat u hun vrienden, kennissen of familieleden heeft verklikt tijdens de oorlog. Uw dochter werd op 31/12/2021

vergiftigd met methadon in het opvangcentrum en u heeft zware pijnstillers in haar handen gevonden. Ook jullie fietskabels werden in 2019 doorgeknipt en men wist goed genoeg dat u samen met uw dochter de fiets nam. Men wil jullie allemaal dood. U heeft verschillende video's waaruit blijkt hoe u hardhandig werd aangepakt door de politie. U heeft verschillende klachten ingediend tegen politiefunctionarissen. U was de persverantwoordelijke voor de politieke partij 'Sakartvelo'. U vreest bij terugkeer naar Georgië gedood te worden door iedereen die denkt dat u mensen tijdens de oorlog heeft verklikt en daarom hun dood op uw geweten heeft, hetgeen een leugen is maar toch denken veel mensen dit. Uw kinderen zullen bij terugkeer een trauma oplopen als ze te horen krijgen dat hun vader een verrader is. Sinds 1993 wordt u ervan verdacht een verrader te zijn en men zei altijd dat ze uw kinderen iets zouden aandoen als u ooit kinderen zou hebben. Uw zoon G. (...) werd net voor jullie vertrek naar België ontvoerd. Voorts haalt u de moeilijke levensomstandigheden voor u en uw kinderen in België aan omdat u geen verblijfsstatus heeft. Ter ondersteuning van uw huidige verzoek legt u de volgende documenten voor: een rapport dd. 15/11/2022 van uw advocaat, SMS-berichten van M.T. (...) (het hoofd van het departement Veteranen) waarin hij bedreigingen tegen u uit, een psychiatrisch verslag dd. 23/07/2021, een standaard medisch getuigschrift dd. 09/07/2020, een psychologisch verslag dd. 19/11/2021, en een bewijs van een recente afspraak met de psycholoog.

U had eerder op 21/10/2021 in hoofde van uw zoon S., G. (...) (O.V. (...)) als begeleide minderjarige een verzoek om internationale bescherming ingediend. Op 26/10/2022 verklaarde het CGVS zijn verzoek niet ontvankelijk waartegen geen beroep werd ingediend.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw vorig verzoek om internationale bescherming bepaalde bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Uit medische attesten is immers gebleken dat u behandeld werd omwille van een posttraumatische stressstoornis en psychische problemen heeft, niettemin nergens uit bleek dat uw cognitief geheugen was aangetast en u niet in staat was om coherente en consistente verklaringen af te leggen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het verleden steunmaatregelen verleend, en werd u meegedeeld dat er gepauzeerd kon worden indien nodig. Uit de neergelegde medische attesten in het kader van uw huidige verzoek (een psychiatrisch verslag dd. 23/07/2021, een standaard medisch getuigschrift dd. 09/07/2020, een psychologisch verslag dd. 19/11/2021, en een bewijs van een recente afspraak met de psycholoog) blijkt dat u nog steeds psychologische problemen heeft. Zo heeft u nog steeds te kampen met PTSD en ook met reactieve depressieve episodes. Dit uitte zich onder meer in geheugen-, concentratie en slaapproblemen, angst, piekeren en dysthymie. U haalt ook aan dat u zich mentaal erg slecht voelt en het moe bent. Nergens uit deze attesten blijkt echter dat uw cognitieve capaciteiten dermate zouden zijn aangetast dat u niet langer in staat zou zijn om op een zelfstandige en functionele manier de vrees of het risico in jouw hoofde bij terugkeer naar Georgië uiteen te zetten. Verder moet worden vastgesteld dat de kwaliteit van het persoonlijke onderhoud bij de DVZ (details, exacte data, namen) duidelijk laat zien dat u over ruim voldoende cognitieve capaciteiten beschikt om de vrees of het risico in jouw hoofde op een zelfstandige en functionele manier uiteen te zetten.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén concrete aanwijzingen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling met betrekking tot de bijzondere procedurele noden onverkort gelden en werd deze mee in acht genomen in het kader van onderhavige procedure. Er kan dan ook vanuit gegaan worden dat uw rechten gerespecteerd worden en u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/4, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidige verzoek steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw vorig verzoek hebt uiteengezet. In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat uw vorig verzoek door het CGVS kennelijk ongegrond werd verklaard omdat u niet aannemelijk maakte dat Georgië in uw specifieke situatie niet als veilig land van herkomst kon worden beschouwd en u niet op de bescherming van de Georgische autoriteiten kon rekenen. U steunt uw huidige verzoek ook op de motieven die u in het kader van het verzoek van uw minderjarige zoon S., G. (...) (O.V. (...)) heeft uiteengezet. In dit verband dient te worden opgemerkt dat het verzoek van uw zoon niet ontvankelijk werd verklaard, daar u betreffende de aangehaalde problemen die zich afspeelden in België ook had nagelaten om de bescherming van de ordediensten in te roepen als ook dat u niet aannemelijk maakte dat deze incidenten daadwerkelijk verband hielden met uw problemen in Georgië. U ging niet in beroep tegen deze beslissingen van het CGVS en u haalt in het kader van onderhavige aanvraag evenmin gegevens of elementen aan die een ander licht werpen op de uitkomst van uw vorig verzoek om internationale bescherming en deze van uw zoon G. (...), zodat deze eerdere beoordelingen gehandhaafd blijven.

Uit het administratief dossier blijkt immers dat u naar aanleiding van onderhavige asielaanvraag geen bijkomende inhoudelijke verklaringen hebt afgelegd. Wat uw verklaringen betreft (2de VIB DVZ pt. 17-18, 20,

23) dat u een militair was en heeft deelgenomen aan de oorlog, dat u krijgsgevangene was en gedurende dertig jaar heeft moeten vluchten voor mensen die denken dat u hun vrienden, kennissen of familieleden heeft verklikt tijdens de oorlog, dat u ook een journalist was en de persverantwoordelijke was voor de politieke partij 'Sakartvelo', dat u vervolgd werd door de Georgische staatsinstanties en verschillende video's heeft waaruit blijkt hoe u hardhandig werd aangepakt door de politie, en dat uw zoon werd ontvoerd, dient te worden opgemerkt dat u louter verwijst naar de asielmotieven die u reeds in het verleden heeft uiteengezet. Wat uw verklaringen betreft dat uw dochter op 31/12/2021 vergiftigd werd met methadon in het opvangcentrum en dat in 2019 jullie fietskabels werden doorgeknipt, dient te worden opgemerkt dat u louter verwijst naar de asielmotieven die u in het kader van het door u ingediende verzoek in hoofde van uw zoon G. (...) aanhaalde. Het louter herhalen van uw verklaringen volstaat echter niet om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat u betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en u blijft hierover in gebreke.

De SMS-berichten van M.T. (...) (het hoofd van het departement Veteranen) waarin hij bedreigingen tegen u uit, kunnen deze vaststellingen niet wijzigen, daar u op generlei wijze hiermee kan aantonen wie de afzender ervan is waardoor manipulatie en inscenering van deze elektronische berichtgeving niet is uit te sluiten.

Met het louter stellen dat u ook tweedegraads invalide bent (2de VIB DVZ pt. 17) toont u niet aan dat u bij terugkeer naar uw land van herkomst een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou kennen.

Er kan zeker begrip worden voor de moeilijke levensomstandigheden voor u en uw kinderen in België aan omdat u geen verblijfsstatus heeft en u een alleenstaande vader bent die het moeilijk heeft om voor zijn kinderen te zorgen (2de VIB DVZ pt. 13-14). Dergelijke elementen kunnen echter niet nuttig worden aangewend in een verzoek om internationale bescherming.

In het rapport dd. 15/11/2022 van uw advocaat wordt gesteld dat u aan cognitieve stoornissen lijdt (geheugen en concentratiestoornissen) die een impact kunnen hebben over uw capaciteit om de gebeurtenissen of het preciese verloop van de feiten te herinneren, en dat deze aangetoonde extreme psychologische kwetsbaarheid een nieuw element vormt die een nieuw licht werpt op de verklaringen die u aflegde in het kader van uw eerste verzoek. Er moet worden opgemerkt dat de commissaris-generaal weldegelijk rekening heeft gehouden met uw psychologische problemen bij de beoordeling van uw eerste verzoek en vaststelde dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud geen melding maakte van eventuele problemen noch opmerkingen maakte die erop zouden wijzen dat u niet in staat was om op zelfstandige en volwaardige wijze deel te nemen aan de procedure. Uit de attesten die u toen voorlegde bleek niet dat uw cognitief geheugen was aangetast en dat u niet in staat zou zijn om coherente en consistente verklaringen af te leggen. Zoals hierboven werd opgemerkt blijkt nergens uit de attesten waar uw advocaat naar verwijst dat uw cognitieve capaciteiten dermate zouden zijn aangetast dat u niet langer in staat zou zijn om op een zelfstandige en functionele manier de vrees of het risico in jouw hoofde bij terugkeer naar Georgië uiteen te zetten. Er wordt ook niet gepreciseerd op welk vlak deze problemen zich situeren - gaat het bijvoorbeeld om een aantasting van het lange termijngeheugen of eerder van het korte termijngeheugen - zodat niet kan worden vastgesteld of en op welke wijze deze problemen u zouden verhinderen om volwaardige verklaringen af te leggen. De in de medische verslagen vermelde observaties blijken aldus niet van die aard te zijn om de aangetaste geloofwaardigheid van bepaalde van uw verklaringen te herstellen. Uw advocaat stelt verder dat het noodzakelijk is om deskundig medisch advies in te winnen bij een medisch deskundige die het CGVS moet consulteren om een zo correct mogelijke beoordeling te krijgen van de geloofwaardigheid van uw verklaringen, rekening houdend met de impact van uw psychologische problemen op uw relaas. Er moet worden opgemerkt dat u zelf een beroep heeft gedaan op medische experts en dat zoals gezegd uit hun verslagen niet blijkt dat uw cognitief geheugen was aangetast en dat u niet in staat zou zijn om coherente en consistente verklaringen af te leggen. Voorts geeft uw advocaat aan dat het CGVS verschillende gebeurtenissen niet betwist, zoals de vele administratieve aanhoudingen en de onwettige handelingen van politiemedewerkers, en dat deze samengenomen als geheel, gezien de langdurigheid en de veelheid ervan als vervolgingen in het verleden kunnen worden gekwalificeerd, en gelet op uw ernstige psychologische toestand, als aanleiding kunnen worden beschouwd voor een gegronde vrees voor vervolging of ernstige schade. Het CGVS meent inderdaad dat u meerdere malen administratief werd aangehouden, maar oordeelde dat deze door u ingeroepen problemen naar aard, intensiteit en draagwijdte op zich niet beschouwd kunnen worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming, waarbij ook rekening werd gehouden met uw psychologische toestand. De onwettige handelingen van politiemedewerkers anno 2009 en 2012 heeft u aangeklaagd en het parket van Tbilisi deelde u in 2013 mee dat er een onderzoek werd opgestart. U legde omtrent uw klachten diverse documenten voor maar geen enkel bewijsstuk betreffende het gevoerde onderzoek door het parket. Aldus moest geconcludeerd worden dat u mogelijks belangrijke informatie en documenten, die niet te rijmen vielen met uw verzoek, achterhiel. Deze vaststelling dat u essentiële elementen voor de beoordeling van uw verzoek achterwege liet ondermijnde dan ook uw geloofwaardigheid. Tijdens uw laatste aanhouding door de politie van 12/05/2018 raakte u verwond, nl. een gebroken schouder en een hersenschudding, hetgeen evenmin betwist werd. Het CGVS oordeelde echter dat u niet aantoonde

dat de politie toen de intentie had om uw fysieke integriteit te bedreigen en dat indien u meende dat u toen onrechtmatig werd aangehouden met fysieke verwondingen tot gevolg, u dit voorval bij de bevoegde Georgische autoriteiten kon aanklagen. U beweerde dat u toen tevergeefs een klacht had ingediend, waaraan echter geen geloof kon worden aangehecht daar uw verklaringen hieromtrent dermate tegenstrijdig werden bevonden.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing. Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in een eerste en enig middel op de *“Schending van de artikelen 57/6, § 3, vierde lid en 57/6/2 van de Vreemdelingenwet juncto artikel 40 en 42 van de Herschikte Procedurerichtlijn en artikel 4 van de Herschikte Kwalificatierichtlijn, in combinatie met een schending van de materiële motiveringsplicht”*.

Verzoeker geeft een overzicht van de aangevoerde bepalingen. Vervolgens doet hij een algemene, theoretische uiteenzetting inzake de bewijslast in en de beoordeling van (volgende) verzoeken om internationale bescherming en geeft hij aan:

“In casu werd het eerste verzoek internationale bescherming van verzoeker afgesloten met de weigeringsbeslissing van het CGVS van 31/07/2019 zodat in concreto moet worden nagegaan welke nieuwe elementen daterend van na deze datum werden voorgelegd door verzoeker en deze van die aard zijn om vast te stellen dat deze de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker in aanmerking komt voor internationale bescherming.

Daarbij moet steeds in het achterhoofd gehouden worden dat reeds bij de beoordeling van het eerste verzoek internationale bescherming het CGVS de identiteit, nationaliteit, zijn vroegere oorlogsverleden en professionele activiteiten als journalist en persverantwoordelijke van de oppositiepartij Sakartvelo niet in twijfel heeft getrokken en evenmin het feit dat hij krijgsgevangene is geweest en het voorwerp uitmaakte van talrijke arrestaties en vervolgingen door de Georgische autoriteiten.”

Verzoeker geeft een overzicht en wijst op de inhoud van de nieuwe elementen die hij reeds eerder neerlegde ter staving van zijn huidig, volgend verzoek om internationale bescherming.

Betreffende de neergelede sms-berichten, geeft verzoeker aan:

“Dat het CGVS echter verzoeker perfect had kunnen uitnodigen voor een persoonlijk onderhoud en hem had kunnen verzoeken om deze sms-berichten te tonen tijdens dit onderhoud en onderzoek naar de afzender van deze sms-berichten zo perfect mogelijk zijn door het CGVS om de mogelijkheid van manipulatie en enscenering uit te sluiten;

Dat de verzoeker op evidente wijze niet de mogelijkheid heeft om beroep te doen op telecomunicatiebedrijven om vertrouwelijke informatie mee te delen omtrent gsm-nummers om op onomstotelijke wijze aan te tonen dat de sms-berichten die hij heeft ontvangen wel degelijk afkomstig zijn van een gsm-nummer dat toebehoort aan Meneer M.T. (...);

Dat het evenmin zeker is of het CGVS dergelijke bevestiging zou kunnen krijgen, maar er kan van verzoeker ook niet worden geëist om een dergelijk onmogelijk bewijs aan te brengen en bij gebrek hieraan moeten deze sms-berichten wel worden gezien als een begin van bewijs dat moet worden onderzocht om de nood aan bescherming van verzoeker te beoordelen”.

Vervolgens gaat verzoeker in op *“De aantasting van het cognitief geheugen van verzoeker en de beoordeling van de geloofwaardigheid van de verklaringen.”*

Dienaangaande doet hij gelden:

“Dat daarnaast de bestreden beslissing ook het tweede nieuwe element aangebracht door verzoeker van tafel veegt, namelijk de geattesteerde aantasting van het cognitieve geheugen van verzoeker door zijn psychiater, wat een belangrijke impact heeft op de beoordeling van de inhoudelijke geloofwaardigheid van zijn verklaringen

Het gaat dan o.a. maar niet uitsluitend over de arrestatie in 2018 waarbij verzoeker ernstig gewond geraakte (gebroken schouder een hersenschudding), door geweld dat hij toeschrijft aan de Georgische politie en waarna hij ook klacht heeft ingediend. Het CGVS oordeelt echter dat het niet geloofwaardig zou zijn dat hij klacht zou hebben ingediend omwille van zogenaamde tegenstrijdige verklaringen hieromtrent.

Het attesteren van geheugen-en concentratieproblemen, terwijl deze nog niet konden worden geattesteerd tijdens het eerste verzoek internationale bescherming maakt daarom wel degelijk een belangrijk nieuw element uit om de geloofwaardigheid van de verklaringen van verzoeker te herevalueren. In het kader van het eerste verzoek internationale bescherming werd er namelijk geoordeeld dat de neergelegde attesten niet aantoonde dat zijn cognitief geheugen zou zijn aangetast. Na een psychiatrische begeleiding en behandeling van meer dan vier jaar legt verzoeker een attest neer van zijn huidige psychiater die dit nu wel op uitdrukkelijke wijze attesteert.

Gelet op de hoeveelheid van elementen en verklaringen van verzoeker die wel degelijk als geloofwaardig worden aangemerkt door het CGVS, zowel in het kader van het eerste als in het huidige's VIB, lijkt het van doorslaggevend belang om deze psychologische problemen van verzoeker die wel degelijk wijzen op een verstoring van het cognitieve geheugen, degelijk in aanmerking te nemen bij de beoordeling van de geloofwaardigheid van de verklaringen van verzoeker rond deze arrestatie in 2018 en de stappen die hij daarna heeft gezet, omdat dit incident en zijn houding alsook deze van de Georgische autoriteiten na deze brutale en gewelddadige arrestatie de meest actuele gebeurtenis is waarmee verzoeker werd geconfronteerd alvorens hij Georgië heeft verlaten en dus bepalend voor de actualiteit van zijn vrees om vervolgingen te ondergaan in geval van terugkeer.

Het CGVS stelt namelijk in de bestreden beslissing als volgt:

(...)

Gelet op de hoeveelheid van arrestaties, vervolgingen, mishandelingen en ernstige verwondingen die verzoeker opliep waardoor hij tweedegraads invalide is, lijkt het dat het CGVS de ondergaande vervolgingen door verzoeker minimaliseert, terwijl deze over een zeer lange periode en wel degelijk een herhaaldelijk karakter vertonen, zonder dat hij een daadwerkelijke bescherming kreeg van de Georgische overheden;

Dat indien de tientallen arrestaties en vervolgingen ondergaan door verzoeker door het CGVS niet in twijfel worden getrokken maar niet als “voldoende ernstig en systematisch”, dan is het wel degelijk van uitermate groot belang dat het laatste zware vervolgingsfeit ondergaan door verzoeker in 2018 dat dan door het CGVS als ongeloofwaardig wordt aangemerkt op grondige wijze wordt onderzocht, rekening houdend met zijn verklaringen en in het licht van zijn psychologische problemen waaromtrent verzoeker nieuwe attesten heeft voorgelegd”.

Verzoeker wijst op en citeert uit rechtspraak inzake de bewijslast in en de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming en betoogt:

“Verweerder meent dat minstens een deel van het asielrelaas van verzoeker ongeloofwaardig is en inzonderheid dit betreffende de klacht die hij heeft ingediend tegen de politie naar aanleiding van de gewelddadige arrestatie in 2018 en de verwondingen die hij toen opliep alsook het gevolg dat eraan werd gegeven;

Dat het in dit verband niet zonder belang is op te merken dat het CGVS uitdrukkelijk erkent dat verzoeker toen werd gearresteerd en ook aan de schouder werd verwond en een hersenschudding opliep, wat geloofwaardig wordt geacht;

Dat er in twijfel wordt getrokken dat hij klacht heeft ingediend naar aanleiding van dit incident en er bovendien de nogal absurde stelling wordt gemaakt dat verzoeker niet zou aantonen dat de politie toen de intentie had om zijn fysieke integriteit te bedreigen, dit terwijl er niet wordt betwist dat hij die verwondingen opliep terwijl hij zich in de handen bevond van de politie en er dus niet zo goed kan worden ingezien op welke andere manier hij dan die verwondingen zou hebben opgelopen en wie er dan voor verantwoordelijk zou kunnen worden geacht ;

Dat ook in het kader van het eerste verzoek internationale bescherming het CGVS in de beslissing van 31/07/2019 bijna werd gesuggereerd dat het optreden van de politie, inclusief het disproportioneel geweld wel eens als legitiem zou kunnen worden gezien omdat verzoeker misschien kon worden beschouwd als “ordeverstoorder die de bevelen van de autoriteiten niet opvolgde”...;

Dat een dergelijke motivering zeer misplaatst is, gezien het gaat om het hardhandig aanpakken van een journalist die enkel verslag wilde uitbrengen over een gebeurtenis waar talrijke andere journalisten aanwezig waren en de verwondingen zonder meer zeer ernstig kunnen worden genoemd, namelijk een gebroken schouder en hersenschudding;

Dat bovendien de beslissing van het CGVS van 31/07/2019 ook vermeldt dat blijkt uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat in de media veel kritiek kwam op het politieoptreden, dat er informatie verschenen waarin stond dat mensen verwondingen hadden opgelopen;

Dat er naar aanleiding van dit incident een publieke opstand uitbrak, waarna de minister zijn verontschuldiging heeft aangeboden, wat natuurlijk nodig was om de gemoederen te bedaren;

Dat na talrijke vervolgingen door de Georgische overheden, alsook geweld dat verzoeker moest ondergaan dit de spreekwoordelijke druppel was, maar hij desondanks toch nog de organisatie SAIA contacteerde met het oog op het indienen van een klacht, waarna hij werd bedreigd met het oog op het intrekken van die klacht;

Dat niet mag worden vergeten dat er daarna een tweede poging tot ontvoering van zijn zoon plaatsvond, zodat er redelijkerwijze mag worden aangenomen dat verzoeker geen enkele hoop meer had op een degelijk onderzoek van een klacht die hij had ingediend gelet op de accumulatie van vervolgingen die hij de afgelopen jaren reeds had ondergaan;

Dat het daarom cruciaal is om de geloofwaardigheid van de verklaringen van de verzoeker omtrent de klacht die hij heeft ingediend in 2018 en het gevolg dat er aan werd gegeven (volgens verzoeker was dit helemaal tevergeefs) te beoordelen rekening houdend met zijn psychologische problemen, namelijk zijn geheugenproblemen en concentratieproblemen omdat deze bepaalde tegenstrijdigheden kunnen verklaren;

Dat gezien er momenteel uitdrukkelijk cognitieve problemen worden geattesteerd door de psychiater van verzoeker, terwijl dit in het kader van zijn eerste verzoek internationale bescherming nog niet het geval was, het CGVS op zijn minst verzoeker opnieuw had moeten horen, met een herevalueren van de bijzondere procedurele noden, maar ook de impact van de aantasting van het cognitieve geheugen op de inhoudelijke verklaringen had moeten nagaan en de geloofwaardigheid van zijn verklaringen had moeten heronderzoeken;

Dat het bijvoorbeeld zeer goed mogelijk is dat er verwarrende of op het eerste gezicht tegenstrijdige verklaringen worden afgelegd omwille van de concentratieproblemen en de geheugenproblemen van verzoeker, die wel degelijk tot gevolg hebben dat zij het cognitief geheugen aantasten, in tegenstelling tot wat de bestreden beslissing beweert;

Dat in die zin de volgende motivering van de bestreden beslissing onbegrijpelijk is:

(...)

Dat door te beweren dat uit de verslagen van de medische experts geconsulteerd door verzoeker niet zou blijken dat zijn cognitief geheugen is aangetast, het CGVS de inhoud van de medische verslagen compleet miskent in de mate dat deze melding maken van geheugen- en concentratieproblemen en dat de essentie van problemen in cognitieve functies te maken heeft met onder andere geheugen en concentratie, wat zelfs evident lijkt voor iedere leek en niet enkel voor psychologen of psychiaters;

Dat men aldus kan lezen op de website van de UZ Gent, afdeling neurologie

(...)

Dat het CGVS onredelijk is wanneer wordt gesteld dat in de attesten geen melding wordt gemaakt of het zou gaan van een verstoring van het korte-of lange termijngeheugen, wat in deze niet pertinent is;

Dat de essentie van het vaststellen van cognitieve stoornissen, zoals geheugen- en concentratieproblemen erin bestaat dat dit leidt tot problemen hebben met het opnemen, verwerken en reproduceren van informatie en kennis;

Dat er ontegensprekelijk vaststaat dat er sprake is van cognitieve stoornissen door de geattesteerde geheugen- en concentratieproblemen door de psycholoog en psychiater in de neergelegde attesten, terwijl deze nog niet konden worden geattesteerd op het moment dat verzoeker werd gehoord in het kader van zijn eerste verzoek internationale bescherming, zodat deze stoornissen wel degelijk een nieuw licht kunnen werpen op de door verzoeker afgelegde verklaringen in het kader van dit eerste verzoek internationale bescherming;

Dat de maatregelen die worden toegekend om tegemoet te komen aan de bijzondere procedurele noden van personen in kwetsbare situaties moeten op het niveau van de procedure worden bekeken, maar ook ten aanzien van de inhoudelijke geloofwaardigheidsbeoordeling van het verhaal van de verzoeker

(...)

Dat zijn psychiater, Dr. C.-R. (...) de volgende vaststellingen doet omtrent verzoeker in het opgemaakte verslag:

(...)

Dat de aanvang van de opvolging door de huidige psychiater dus dateert van bijna twee jaar na de negatieve beslissing van het CGVS in het eerste verzoek internationale bescherming en voortwerkt op de behandeling en begeleiding opgestart door zijn eerste psychiater;

Dat in het kader van deze behandeling opgestart in mei 2021 de huidige psychiater van verzoeker deze cognitieve stoornissen vaststelt, dit terwijl dit nog niet het geval was in de attesten opgesteld door Psychiater V.P. (...), zodat dit wel degelijk belangrijke nieuwe elementen zijn die moeten worden meegenomen in de beoordeling van de geloofwaardigheid en coherentie van de reeds afgelegde verklaringen omdat deze elementen door het CGVS nog niet konden worden betrokken in deze beoordeling bij het nemen van hun beslissing in 2019; Dat de bestreden beslissing ook uitdrukkelijk stelt:

(...)

Dat er inderdaad wordt verwezen naar het gebrek aan attestering van cognitieve stoornissen in het kader van het eerste verzoek internationale bescherming;

Dat echter in het kader van het huidige VIB dit wel degelijk wordt geattesteed, maar dat de bestreden beslissing dit helemaal van tafel veegt, wegwuift en zelfs de vaststellingen van een psychiater naast zich neerlegt, terwijl die wel uitdrukkelijk bevestigt dat er sprake is van cognitieve stoornissen;

Dat het niet voldoende is om te stellen dat er ten tijde van het eerste verzoek internationale bescherming geen attestering was van aantasting van het cognitieve geheugen en nu de uitdrukkelijke attestering ervan compleet te negeren en tekort te komen aan de onderzoeksplicht die op het CGVS rust door enkel te verwijzen naar het persoonlijk onderhoud bij de DVZ om de gratuite stelling te poneren dat daaruit zou blijken dat hij over ruim voldoende cognitieve capaciteiten zou beschikken om de vrees of het risico op zelfstandige en functionele manier uiteen te zetten, terwijl op geen enkele wijze wordt uitgelegd waaruit deze stelling dan wel zou blijken en waarom deze stelling zou kunnen worden geponeerd op basis van een psychologische of psychiatrische expertise, waarover de PO en de Commissaris-generaal niet beschikt;

Dat door te stellen in de bestreden beslissing:

(...)

Dat dit een onredelijke en overdreven een disproportionele eis is en er toe leidt dat de klinische vaststellingen gedaan door de psychiater helemaal niet in overweging worden genomen en niet naar waarde worden geschat;

Dat door bovendien te gaan beweren dat uit de verklaringen van verzoeker tijdens het interview op DVZ zou blijken dat deze wel degelijk kwalitatief en gedetailleerd zouden zijn, men helemaal voorbijgaat aan de kernvraag, namelijk dat het CGVS wel degelijk stelt dat zijn verklaringen niet coherent en dus tegenstrijdig zijn en dat deze verklaringen moeten worden geëvalueerd in het licht van de psychologische problemen;

Dat bovendien niet in detail wordt uitgelegd op welke wijze de verklaringen van verzoeker tijdens het interview op DVZ zou toelaten vast te stellen dat hij over voldoende cognitieve mogelijkheden zou beschikken om zijn relaas op zelfstandige en functionele wijze uiteen te zetten;

Dat niet wordt gemotiveerd in de beslissing van het CGVS waarom men van mening zou zijn, in tegenstelling tot de vaststellingen van een psychiater, die expert is in de psychiatrie en omtrent cognitieve stoornissen, dat deze cognitieve stoornissen die klinisch worden vastgesteld niet van aard zouden zijn om een impact hebben op de wijze waarop hij kennis en informatie onthoudt, verwerkt en reproduceert;

Dat dit net de reden is waarom verzoeker heeft gevraagd aan het CGVS om beroep te doen op een tegenexpertise indien men de vaststellingen van de psychiater van verzoeker zou tegenspreken;

Dat echter het beroep doen op een andere expert voor een eventuele tegenexpertise niet noodzakelijk wordt geacht en het CGVS, zonder enige expertise in dit domein zich veroorlooft om in te gaan tegen de klinische vaststellingen van de psychiater van verzoeker;

Dat indien het CGVS het nodig vond om preciezer te weten op welke wijze de aantasting van het cognitief geheugen van verzoeker de geloofwaardigheid van zijn verklaringen beïnvloedt, hij bijkomende info had kunnen vragen aan de psychiater van verzoeker, wat niet is gebeurd;

Dat de attestering van de aantasting van het cognitief geheugen onder de vorm van geheugenproblemen en concentratieproblemen een voldoende attestering is die had moeten leiden tot een nieuw onderzoek van de beoordeling van de geloofwaardigheid van de verklaringen van verzoeker, alsook van het kwetsbaar profiel van verzoeker en zijn minderjarige kinderen, zeker gelet op de talrijke aspecten van zijn relaas die wel degelijk als geloofwaardig worden geacht;

Dat voor zover nodig verzoeker kan verwijzen naar een verslag van zijn psychiater dat werd opgemaakt op 02/04/2023 (stuk 4), dat ter verduidelijking van het eerder opgemaakte verslag uitdrukkelijk bevestigt:

(...)

Dat dus uit psychiatrisch onderzoek door zijn psychiater blijkt dat hij lijdt aan vele disfuncties, waaronder moeilijkheden op het vlak van concentratie en geheugenproblemen op lange en korte termijn alsook moeilijkheden om gedachten te organiseren en handelingen te plannen, naast de andere disfuncties die hierboven worden vermeld;

Dat het feit dat in het psychiatrisch verslag van 23/07/2021 niet woordelijk wordt vermeld of het gaat om de aantasting van het korte termijngeheugen of het langetermijngeheugen niet wegneemt dat het cognitief geheugen is verstoord en dat er in dat verslag reeds melding wordt gemaakt van cognitieve problemen, namelijk geheugenproblemen en concentratieproblemen;

Het verslag van 23/06/2021 dat hij lijdt aan een zeer ernstige depressieve stoornis en posttraumatische stressstoornis en dat het niet gaat om een minder ernstige aandoening, gelet op de hoeveelheid symptomen die reeds worden vermeld, zodat er geen enkele reden is om te vermoeden dat er enkel sprake zou zijn van aantasting van het kortetermijngeheugen en niet het langetermijngeheugen;

Dat het disproportioneel is van het CGVS om dergelijke ernstige psychiatrische problemen helemaal van tafel te vegen en haar onderzoeksplicht te ontlopen;

Dat het feit dat er niet wordt gepreciseerd in het attest van de psychiater of het gaat om een verstoring van het kortetermijngeheugen of het langetermijngeheugen op zich niet tot gevolg heeft dat de klinische vaststelling van de psychiater ongeloofwaardig zou zijn en dat de cognitieve problemen niet zouden zijn aangetoond;

Dat in de mate deze wel zijn geattesteed het CGVS er wel degelijk rekening had mee moeten houden bij de beoordeling van de inhoudelijke coherentie een geloofwaardigheid van de verklaringen van verzoeker, samengenomen met de objectieve niet-betwiste elementen in het dossier en de beschikbare landinfo;

Dat bovendien totaal niet wordt ingegaan op de argumentatie in het schrijven van de advocaat van verzoeker van 15/11/2022 waarin wordt gewezen op het volgende:

(...)

Dat de bestreden beslissing helemaal niet ingaat op deze argumentatie wat een gebrek is aan formele motivering en een schending van de onderzoeksplicht, nu het CGVS een nieuw onderzoek had moeten doen van de geloofwaardigheid van de verklaringen van verzoeker, gelet op de ditmaal geattesteerde aantasting van het cognitief geheugen van verzoeker, in vergelijking met het onderzoek van zijn verklaringen in 2019”.

Verzoeker doet vervolgens een uiteenzetting, aan de hand van wetenschappelijke literatuur, rechtsleer en rechtspraak, met betrekking tot de symptomen van depressie en PTSD (waaraan hij beide lijdt).

Verder voert verzoeker aan:

“Dat de zware psychologische problemen en de kwetsbaarheid van verzoeker, die als alleenstaande vader moet zorgen voor zijn kinderen, waarvan wordt erkend door het CGVS dat dit moeilijke leefomstandigheden uitmaken, ook verklaart waarom hij geen bijkomende bewijsstukken uit Georgië heeft verkregen omtrent de onderzoeken die zouden zijn gevoerd naar aanleiding van de talrijke klachten die hij heeft ingediend;

Dat enerzijds de ernstige trauma's die hij opliep en de enorme paranoïde toestand waarin hij zich bevindt, die door zijn psychiater wordt geattesteerd er hem van weerhouden om er vertrouwen in te hebben dat hij bewijsstukken zou kunnen krijgen van degelijk gevoerd onderzoek door de Georgische autoriteiten, gezien de veelvuldige vervolgingen die hij heeft ondergaan;

Daarnaast is hij in België in een situatie terechtgekomen waardoor hij zich op zich al overweldigd weet door de talrijke praktische moeilijkheden waarmee hij wordt geconfronteerd verbonden aan het overleven in België, als alleenstaande vader met minderjarige kinderen, die ook in België reeds slachtoffer zijn geworden van pogingen tot aantasting van hun fysieke integriteit, gezien zijn dochter het slachtoffer was van een poging tot vergiftiging met methadon in het opvangcentrum en in 2019 hun fietskabels werden doorgeknipt ;

Dat de vraag of deze gebeurtenissen in België verbonden zijn aan de vervolgingen die hij heeft ondergaan in Georgië moet worden onderzocht, maar deze incidenten maken alleszins ook aanwijzingen uit van ernstige problemen en de staat van paranoia en de extreme psychische kwetsbaarheid van verzoeker, die moet worden meegenomen in de beoordeling van de geloofwaardigheid van zijn verklaringen en zijn nood aan bescherming”.

Voorts doet verzoeker gelden:

“Dat zelfs naast het enorme wantrouwen van verzoeker ten aanzien van de Georgische autoriteiten, zijn psychologische problemen en zijn staat van paranoia waarin hij zich bevindt, de objectieve landinfo ook bevestigt dat het wantrouwen van verzoeker in het functioneren van het Georgische gerecht en de politie niet zonder objectieve grond is en niet louter subjectief;

Dat de objectieve landinfo melding maakt van zeer ernstige problemen in Georgië op het vlak van beperken van vrije meningsuiting, buitensporig geweld door ordediensten en politie, onwettig optreden van deze laatstgeciteerde diensten en een zeer gebrekkig functionerend justitieel apparaat;

Dat in het licht van de hierna geciteerde landinfo, geactualiseerd in vergelijking met deze die in aanmerking werd genomen in het voorgaand VIB van verzoeker in 2019, er niet zomaar kan worden gesteld dat het ongeloofwaardig zou zijn dat de Georgische autoriteiten geen gevolg zouden hebben gegeven aan klachten ingediend door verzoeker en dat er vermoedens zouden zijn dat verzoeker documenten of informatie zou achterhouden daaromtrent;

Dat namelijk blijkt uit deze landinfo dat de Georgische autoriteiten zeer vaak in gebreke blijven om gedegen onderzoeken te voeren en klachten wanneer het gaat om gebrekkig functioneren van het politieel apparaat en onwettig optreden alsook buitensporig geweld;

Dat in het meest recente jaarverslag van Amnesty International er zelfs melding wordt gemaakt van het feit dat sinds de oorlog tussen Rusland en Oekraïne de situatie nog is verslechterd en dat ook het recht op vrije meningsuiting en specifiek het kritisch journalistiek slachtoffer is van vervolging en repressie;

Dat dit hogere niveau van repressie en vervolging ook in hoofdte van verzoeker zijn vrees voor vervolging doet toenemen en ook dit moet meegenomen worden als een nieuw element in het kader van het onderzoek van dit nieuwe verzoek internationale bescherming, gezien dit nieuw is sinds het afsluiten van zijn vorige verzoek internationale bescherming, toen de gevolgen van de Russisch-Oekraïense oorlog zich nog niet op dezelfde wijze lieten voelen;

(...)

Dat specifiek over vervolging van politieke oppositie de berichtgeving aantoont dat de situatie allesbehalve aan verbetering toe is:

(...)

Dat in vergelijking met 2018-2019, toen het eerste verzoek internationale bescherming van verzoeker werd behandeld, Georgië geen vooruitgang lijkt te hebben gemaakt op het vlak van het voeren van degelijk en onpartijdig onderzoek naar mensenrechtenschendingen begaan door de politie gezien het voornoemd rapport van Amnesty International van 2022 meldt:

(...)

Dat het nieuwe systeem dat werd geïmplementeerd blijkbaar nog veel inefficiënter werkt en duidelijk maakt dat de staat niet in staat is om mensenrechtenschendingen begaan door de politie op daadwerkelijke wijze te onderzoeken, met inbegrip van folteringen en mishandelingen en doden in gevangenschap; Dat indien er reeds nood was aan een verbeterde werking van het justitieel systeem omdat het voorgaande niet voldeed, dan is hierin nog geen verbetering gebracht, blijkens dit rapport van Amnesty International ;

Dat de veroordeling van Nika GVARAMIA volgens Amnesty International toont dat er groeiende repressie is in Georgië van de vrije meningsuiting en vervolging van kritische opposanten:

(...)

Dat deze verslechterende track record van Georgië op het vlak van daadwerkelijk onderzoek voeren naar mensenrechtenschendingen en respect voor de mensenrechten en fundamentele vrijheden ook wordt bevestigd door Human Rights Watch:

(...)

Dat uit al deze informatie blijkt dat de mensenrechtensituatie in Georgië absoluut niet is verbeterd in vergelijking met 2019, wanneer de beslissing van het CGVS van 31/07/2019 werd genomen en waarin werd geoordeeld dat Georgië een veilig land van herkomst zou zijn voor verzoeker;

Dat volgens het CGVS in voornoemde beslissing er vermoedens zouden zijn dat verzoeker informatie en documenten zou achterhouden in verband met onderzoeken die de Georgische autoriteiten zouden hebben ingesteld naar aanleiding van de talrijke klachten die hij heeft ingediend;

Dat er in die beslissing ook verwezen naar de COI toegevoegd aan het administratief dossier en waaruit het CGVS meent te kunnen afleiden dat Georgië zou beschikken over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken, dat het rechtssysteem in Georgië in transitie is en de autoriteiten een strategisch plan hebben uitgerold om voor de toekomst zo hoog mogelijk garanties in te bouwen en de structurele initiatieven in de praktijk reeds hebben gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht ;

Dat volgens het CGVS in die voornoemde beslissing in het algemeen kan worden gesteld dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond wordt dat dergelijke bescherming niet voorhanden is;

Dat een dergelijke conclusie zeer kort door de bocht is en niet wordt gebaseerd op overtuigende landinfo die in die richting zouden wijzen;

Dat op het moment van de beslissing van 31/07/2019 het land nog in transitie was, zoals het een zelf erkent;

Dat zodoende de garanties voor een daadwerkelijke bescherming van mensenrechten door het justitiële apparaat nog maar zeer voorwaardelijk waren op dat moment al;

Dat intussen, bijna vier jaar later, bij het consulteren van de landinfo, men enkel maar kan vaststellen dat de vooropgestelde doelen in het strategisch plan niet worden bereikt en dat er momenteel zeer weinig garanties zijn dat er een daadwerkelijke bescherming wordt geboden tegen vervolging voor politieke opposanten, journalisten en tegen buitensporig geweld en onwettig politieoptreden, zoals blijkt uit de informatie hierboven geciteerd;

Dat de verslechtering van de mensenrechtensituatie op deze vlakken ook als nieuw element in aanmerking moeten worden genomen en een onderzoek ten gronde noodzaakt door het CGVS en bovendien ook een ander licht werpt op de weerhouden ongeloofwaardigheid van de verklaringen van verzoeker in zijn vorig VIB waarbij op zeer gratuite wijze een vermoeden werd geponeerd dat hij informatie en documenten zou achterhouden betreffende onderzoeken die zouden worden gevoerd door de Georgische autoriteiten na klachten die hij heeft ingediend;

Dat het CGVS volledig in gebreke is gebleven om al deze nieuwe elementen in hun geheel in ogenschouw te nemen, tegen elkaar af te wegen en de juiste conclusie te trekken, namelijk dat er een verhoogde nood aan bescherming is omwille van deze nieuwe elementen en dus een beslissing van ontvankelijkheid had moeten nemen;

Dat het CGVS daarom de zorgvuldigheidsplicht heeft geschonden alsook de verplichting tot materiële motivering”.

Verzoeker gaat vervolgens in op “De aantasting van het cognitief geheugen van verzoeker en het aangetoond kwetsbaar profiel bij de beoordeling van de accumulatie van vervolgingen”. Hij voert aan:

“Dat niet wordt ontkend dat verzoeker heeft aangetoond dat hij verschillende klachten heeft ingediend naar aanleiding van onwettige handelingen van politiemedewerkers, met inbegrip naar aanleiding van het incident van 2018 waarin hij een gebroken schouder en hersenschudding opliep;

Dat het CGVS echter zonder enige plausibele rechtvaardiging vermoedt dat de verzoeker documenten en informatie zou achterhouden omdat hij wil bewijzen neerlegt van de klachten, maar geen documenten betreffende eventuele gevoerde onderzoeken door het parket of door politie;

Dat naast het feit dat er absoluut geen rekening wordt gehouden met de thans geattesteerde aantasting van het cognitief geheugen van verzoeker maar er eenvoudigweg wordt volstaan met de verwijzing naar de eerdere conclusie van de beweerde tegenstrijdigheid van zijn verklaringen in het eerste VIB, er ook niet kan worden ingezien waarom verzoeker documenten en informatie zou achterhouden;

Dat namelijk betreffende het incident in 2018 verzoeker heeft verklaard dat hij werd bedreigd, o.a. door de onderzoeksrechter om zijn klacht in te trekken, zodat dit duidelijk maakt dat er helemaal geen onderzoek is gevoerd en hij er dus absoluut geen bewijsstuk van kan voorleggen;

Dat betreffende de andere klachten die hij heeft neergelegd hij tot zijn vertrek in 2018 naar België geen andere documenten heeft gekregen, voor zover hij daar kennis van heeft betreffende eventuele gevoerde onderzoeken;

Dat de verzoeker hieromtrent nooit tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd en er geen enkele objectieve reden is om aan te nemen dat hij informatie of documenten zou achterhouden;

Dat bovendien de bestreden beslissing helemaal nalaat te antwoorden op de motivering van het schrijven van de raadvrouw van verzoeker omtrent de accumulatie van de ondergaande vervolgingen die wel degelijk naar aard, intensiteit en draagwijdte kunnen worden beschouwd als vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie of als ernstige schade, zeker indien men de ernstige psychiatrische problematiek en het uiterst kwetsbaar profiel van verzoeker in aanmerking zou hebben genomen, quod non;

Dat in het schrijven van de raadvrouw van verzoeker hieromtrent als volgt wordt geargumenteed:

(...)

Dat uit niets blijkt in de motivering van de bestreden beslissing dat dit werd geanalyseerd, met inachtnaam van de geattesteerde psychische kwetsbaarheid, die ernstiger lijkt te zijn dan wat geweten was tijdens het onderzoek van het eerste verzoek internationale bescherming en dat met name de aangehaalde subjectieve vrees compleet buiten beschouwing wordt gelaten, terwijl dit toch uitdrukkelijk werd ingeroepen in voorgaand geciteerd schrijven aan het CGVS;

Dat omwille van dit element maar de eveneens hierboven aangehaalde elementen die niet op afdoende wijze worden onderzocht door het CGVS de bestreden beslissing op zijn minst moet worden vernietigd zodat een grondig onderzoek hiervan kan gebeuren, onder andere met een persoonlijk onderhoud van verzoeker;

Dat gelet op het steeds repressieve klimaat in Georgië ten aanzien van de politieke oppositie en kritische journalisten en het nog steeds gebrekkig functionerend justitieel apparaat, inzonderheid wanneer het gaat over het onderzoeken van onwettig politieel optreden, foltering en alsook onmenselijke en vernederende behandelingen en doden in detentie of tijdens arrestaties, het VIB van verzoeker onvankelijk had moet worden verklaard deze nieuwe landinfo, in combinatie met de attesten van zijn psychiater in aanmerking te nemen voor een herevaluatie van de geloofwaardigheid van de verklaringen die door het CGVS niet als geloofwaardig worden beschouwd, terwijl vele andere onderdelen van zijn verklaringen wel als geloofwaardig worden beschouwd, samengenomen met de objectieve elementen, waaronder de stukken die hij heeft neergelegd in het kader van zijn eerste VIB”.

2.2. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande:

“- In hoofdde, de bestreden beslissing van 24/03/2023 te hervormen en hem het statuut van vluchteling toe te kennen;

- In ondergeschikte orde, de bestreden beslissing te hervormen en het statuut van subsidiaire bescherming toe te kennen.

- In uiterst ondergeschikte orde, de bestreden beslissing te vernietigen”.

2.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog de volgende stukken en documenten bij het voorliggende verzoekschrift:

“3. Gemotiveerd schrijven aan DVZ en het CGVS van 15/11/2022

3.1. Psychiatrisch verslag van Dr. C.-R. (...) van 23/07/2021.

4. Psychiatrisch verslag van C.-R. (...) van 31/03/2023.

5. J. HERLIHY, L. JOHNSON & S. TURNER, “Just Tell Us What Happened to You: Autobiographical Memory and Seeking Asylum”, Applied Cognitive Psychology, 2012, p.1, 665-666.

6. S. A. MOORE & L. A. ZOELLNER, “Overgeneral Autobiographical Memory and Traumatic Events”, Psychological Bulletin, 2007.”

3. Door verzoeker ter kennis gebrachte nieuwe elementen

Verzoeker legt ter terechtzitting, dit zonder bij dit stuk een aanvullende nota te voegen, een nieuw document neer (rechtsplegingsdossier, stuk 9).

Dient in dit kader te worden gewezen op de inhoud van artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

“De partijen kunnen hem tot de sluiting der debatten door middel van een aanvullende nota nieuwe elementen ter kennis brengen. Onverminderd het in artikel 39/60 bedoelde verbod, beperkt de aanvullende nota zich tot deze nieuwe elementen, op straffe van het uit de debatten weren van de aanvullende nota wat het overige betreft. Niet in de aanvullende nota vervatte nieuwe elementen worden ambtshalve uit de debatten geweerd.”

Gezien het nieuwe element dat verzoeker ter terechtzitting neerlegt niet wordt neergelegd door middel van of is vervat in een aanvullende nota, wordt dit stuk bijgevolg ambtshalve uit de debatten geweerd.

4. Door verweerder ter kennis gebrachte nieuwe elementen.

Verweerder legt op 8 mei 2024 door middel van een aanvullende nota algemene landeninformatie neer betreffende de algemene situatie in Georgië (rechtsplegingsdossier, stuk 7).

5. Beoordeling van de zaak

5.1. Dient, waar verzoeker zich beroept op de schending van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU, vooreerst te worden opgemerkt dat richtlijnen geen directe werking hebben. Een richtlijn kan wel directe werking hebben in de Belgische rechtsorde wanneer de omzettingstermijn voor de betrokken richtlijn is verstreken en indien zij duidelijke en onvoorwaardelijke bepalingen bevat die geen verdere substantiële interne uitvoeringsmaatregel door de communautaire of nationale overheden behoeven om het gewild effect op nuttige wijze te bereiken. De omzettingstermijn van Richtlijn 2011/95/EU verstreek blijkens artikel 39 van deze richtlijn op 21 december 2013. Artikel 4 van deze richtlijn werd omgezet in Belgisch recht in de artikelen 48/6 en 48/7 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet). Bijgevolg kan verzoeker zich te dezen niet dienstig en rechtstreeks beroepen op artikel 4 van de voormelde richtlijn.

5.2. Wat betreft de aangevoerde schending van artikel 40 van de Richtlijn 2013/32/EU, dient te worden herhaald dat richtlijnen geen directe werking hebben. Een richtlijn kan wel directe werking hebben in de Belgische rechtsorde wanneer de omzettingstermijn voor de betrokken richtlijn is verstreken en indien zij duidelijke en onvoorwaardelijke bepalingen bevat die geen verdere substantiële interne uitvoeringsmaatregel door de communautaire of nationale overheden behoeven om het gewild effect op nuttige wijze te bereiken. De omzettingstermijn van artikel 40 van Richtlijn 2013/32/EU verstreek blijkens artikel 51, 1° van Richtlijn 2013/32/EU op 20 juli 2015. Artikel 40 van deze richtlijn werd omgezet in Belgisch recht in artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg kan verzoeker zich te dezen niet dienstig en rechtstreeks beroepen op artikel 40 van de voormelde richtlijn.

5.3. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist verder dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoeker duidt niet op welke wijze artikel 42 van de Richtlijn 2013/32/EU *in casu* en *in concreto* zou zijn geschonden. Derhalve wordt de schending van deze bepaling niet op dienstige wijze aangevoerd.

5.4. In zoverre verzoeker wijst op de termijn van tien werkdagen zoals voorzien in artikel 57/6, § 3, vierde lid van de Vreemdelingenwet, dient verder te worden opgemerkt dat de voormelde termijn een termijn van orde betreft en dat noch één van de voormelde bepalingen van de Vreemdelingenwet noch enig ander wetsartikel voorziet in een sanctie indien deze termijn wordt overschreden. Dat deze termijn wordt overschreden, heeft aldus geenszins tot gevolg dat de commissaris-generaal niet (langer) bevoegd zou zijn om het ingediende volgend verzoek om internationale bescherming op grond van voormelde bepaling en met toepassing van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet niet-ontvankelijk te verklaren.

Verzoeker toont verder in het geheel niet aan welk belang hij heeft bij het aanvoeren van het gegeven dat zijn verzoek om internationale bescherming sneller had moeten worden behandeld. Hij kan namelijk niet beweren te zijn benadeeld door de langere duur van de procedure nu hij hierdoor langer bescherming genoot tegen de beweerde vervolging en ernstige schade en aanvullende stukken kon verzamelen ter staving van zijn verzoek. Daarenboven zijn er geen wettelijke bepalingen of beginselen die de commissaris-generaal of de Raad toelaten om internationale bescherming toe te kennen louter omdat het verzoek om internationale bescherming niet binnen een bepaalde termijn werd afgehandeld.

5.5. Verzoeker kan verder niet worden gevolgd waar hij stelt dat *“het CGVS op zijn minst verzoeker opnieuw had moeten horen”* en waar hij op deze wijze tracht te laten uitschijnen dat zijn recht om te worden gehoord te dezen zou zijn geschonden.

Vooreerst kan in dit kader worden gewezen op de inhoud van artikel 57/5ter, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet, dat bepaalt dat het persoonlijk onderhoud niet plaatsvindt wanneer de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in het geval van artikel 57/6/2 van oordeel is dat hij een beslissing kan nemen op basis van een volledige bestudering van de door verzoeker aan de minister of diens gemachtigde verstrekte elementen, zoals bepaald in artikel 51/8. Het feit dat geen persoonlijk onderhoud heeft plaatsgevonden, belet de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/5ter, § 3 van de Vreemdelingenwet niet een beslissing te nemen over het verzoek om internationale bescherming.

Verder dient te worden vastgesteld dat verzoeker zijn standpunt blijkens de stukken van het dossier, met name het schrijven van zijn advocaat, zoals opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, zijn verklaringen zoals afgelegd in de vragenlijst "bijzondere procedurele noden", de verklaringen die hij aflegde in het kader van zijn verklaring volgend verzoek en de mogelijkheden waartoe hij beschikte om zowel bij de DVZ als bij het CGVS de nodige bijkomende documenten en stukken neer te leggen, te dezen op nuttige wijze kenbaar heeft kunnen maken. In dit kader was het, gelet op de inhoud van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, aan verzoeker zelf om aan te tonen of aannemelijk te maken dat er te dezen nieuwe elementen zijn of voorliggen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Verzoeker werd in dit kader bovendien expliciet op de hoogte gesteld van het gegeven dat het CGVS niet verplicht was om hem opnieuw op te roepen voor een persoonlijk onderhoud en er werd uitdrukkelijk op gewezen dat het essentieel was om alle nieuwe elementen ter staving van zijn volgend verzoek om internationale bescherming bij de DVZ aan te brengen (administratief dossier, verklaring volgend verzoek).

Verzoeker, die blijkens de stukken van het dossier daarenboven zelf niet verzocht om door verweerder te worden gehoord, toont verder op generlei wijze aan dat of waarom verweerder hem *in casu* had moeten oproepen voor een nieuw persoonlijk onderhoud. Hij duidt ook niet concreet wat hij tijdens een eventueel nieuw persoonlijk onderhoud dan wel specifiek had kunnen of willen toevoegen of uiteenzetten. Evenmin toont verzoeker *in concreto* aan dat, waar of op welke wijze dit van invloed had kunnen zijn op de inhoud van de bestreden motivering en beslissing of op de beoordeling van het voorliggende verzoek om internationale bescherming.

Hoe dan ook had verzoeker de kans om middels het onderhavige verzoekschrift bijkomende verklaringen af te leggen, eventuele toevoegingen te doen en de nodige bijkomende stukken en informatie te verstrekken inzake zijn verzoek om internationale bescherming en heeft hij de mogelijkheid om dit verzoekschrift in te dienen ook benut.

5.6. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt verder in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

5.7. Met betrekking tot de beoordeling in het licht van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet en inzake de door verzoeker aangevoerde psychische problemen en attesten, wordt in de bestreden beslissing in dit kader vooreerst geheel terecht gemotiveerd:

"Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw vorig verzoek om internationale bescherming bepaalde bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Uit medische attesten is immers gebleken dat u behandeld werd omwille van een posttraumatische stressstoornis en psychische problemen heeft, niettemin nergens uit bleek dat uw cognitief geheugen was aangetast en u niet in staat was om coherente en consistente verklaringen af te leggen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het verleden steunmaatregelen verleend, en werd u meegedeeld dat er gepauzeerd kon worden indien nodig. Uit de neergelegde medische attesten in het kader van uw huidig verzoek (een psychiatrisch verslag dd. 23/07/2021, een standaard medisch getuigschrift dd. 09/07/2020, een psychologisch verslag dd. 19/11/2021, en een bewijs van een recente afspraak met de psycholoog) blijkt dat u nog steeds psychologische problemen heeft. Zo heeft u nog steeds te kampen met PTSD en ook met reactieve depressieve episodes. Dit uit zich onder meer in geheugen-, concentratie en slaapproblemen, angst, piekeren en dysthymie. U haalt ook aan dat u zich mentaal erg slecht voelt en het moe bent. Nergens uit deze attesten blijkt echter dat uw cognitieve capaciteiten dermate zouden zijn aangetast dat u niet langer in staat zou zijn om op een zelfstandige en functionele manier de vrees of het risico in jouw hoofde bij terugkeer naar Georgië uiteen te zetten. Verder moet worden vastgesteld dat de kwaliteit van het persoonlijke onderhoud bij de DVZ (details, exacte data, namen) duidelijk laat zien dat u over ruim voldoende cognitieve capaciteiten beschikt om de vrees of het risico in jouw hoofde op een zelfstandige en functionele manier uiteen te zetten.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén concrete aanwijzingen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling met betrekking tot de bijzondere procedurele noden onverkort gelden en werd deze mee in acht genomen in het kader van onderhavige procedure. Er kan dan ook vanuit gegaan worden dat uw rechten gerespecteerd worden en u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

(...)

In het rapport dd. 15/11/2022 van uw advocaat wordt gesteld dat u aan cognitieve stoornissen lijdt (geheugen en concentratiestoornissen) die een impact kunnen hebben over uw capaciteit om de gebeurtenissen of het preciese verloop van de feiten te herinneren, en dat deze aangetoonde extreme psychologische

kwetsbaarheid een nieuw element vormt die een nieuw licht werpt op de verklaringen die u aflegde in het kader van uw eerste verzoek. Er moet worden opgemerkt dat de commissaris-generaal weldegelijk rekening heeft gehouden met uw psychologische problemen bij de beoordeling van uw eerste verzoek en vaststelde dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud geen melding maakte van eventuele problemen noch opmerkingen maakte die erop zouden wijzen dat u niet in staat was om op zelfstandige en volwaardige wijze deel te nemen aan de procedure. Uit de attesten die u toen voorlegde bleek niet dat uw cognitief geheugen was aangetast en dat u niet in staat zou zijn om coherente en consistente verklaringen af te leggen. Zoals hierboven werd opgemerkt blijkt nergens uit de attesten waar uw advocaat naar verwijst dat uw cognitieve capaciteiten dermate zouden zijn aangetast dat u niet langer in staat zou zijn om op een zelfstandige en functionele manier de vrees of het risico in jouw hoofde bij terugkeer naar Georgië uiteen te zetten. Er wordt ook niet gepreciseerd op welk vlak deze problemen zich situeren - gaat het bijvoorbeeld om een aantasting van het lange termijngeheugen of eerder van het korte termijngeheugen - zodat niet kan worden vastgesteld of en op welke wijze deze problemen u zouden verhinderen om volwaardige verklaringen af te leggen. De in de medische verslagen vermelde observaties blijken aldus niet van die aard te zijn om de aangetaste geloofwaardigheid van bepaalde van uw verklaringen te herstellen. Uw advocaat stelt verder dat het noodzakelijk is om deskundig medisch advies in te winnen bij een medisch deskundige die het CGVS moet consulteren om een zo correct mogelijke beoordeling te krijgen van de geloofwaardigheid van uw verklaringen, rekening houdend met de impact van uw psychologische problemen op uw relaas. Er moet worden opgemerkt dat u zelf een beroep heeft gedaan op medische experts en dat zoals gezegd uit hun verslagen niet blijkt dat uw cognitief geheugen was aangetast en dat u niet in staat zou zijn om coherente en consistente verklaringen af te leggen."

Verzoeker slaagt er geenszins in om afbreuk te doen aan de voormelde motieven. Geheel ten onrechte tracht hij immers te laten uitschijnen dat hij ten gevolge van zijn psychologische problemen niet of onvoldoende bij machte zou zijn (geweest) om zijn eerste en/of zijn huidige procedure internationale bescherming in te leiden of te doorlopen, om in dit kader de verschillende gehoren te volbrengen en om zijn asielrelaas daarbij op een gedegen wijze uiteen te zetten, en dit omdat aan hem niet de nodige bijkomende steunmaatregelen werden verleend, en tracht hij de tijdens zijn eerste verzoek om internationale bescherming en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen toe te schrijven aan de door hem aangevoerde psychologische problemen.

Door te wijzen op en te citeren uit algemene informatie, rechtspraak en rechtsleer waarin gesteld wordt dat (minderjarige) verzoekers om internationale bescherming vaak kampen met psychische klachten zoals angst, depressie of posttraumatische stress en waarin ingegaan wordt op de mogelijke gevolgen daarvan op de capaciteiten om het relaas uiteen te zetten, toont verzoeker in dit kader vooreerst hoegenaamd niet aan dat en in welke mate hij daadwerkelijk zelf en in persoon zou kampen met zulke klachten; laat staan dat hij hiermee concreet zou aantonen op welke manier dit zich zou uiten en waar dit van invloed zou (kunnen) zijn geweest op zijn gezegden en/of de behandeling of de beoordeling van zijn verzoek(en) om internationale bescherming. In zoverre verzoeker in dit kader eerder reeds een aantal psychologische attesten neerlegde en een bijkomend psychologisch attest bij het verzoekschrift voegt, dient verder te worden vastgesteld dat, hoewel uit deze attesten blijkt dat verzoeker kampt met psychische problemen, uit deze attesten niet kan worden afgeleid dat verzoeker niet of onvoldoende bij machte zou zijn (geweest) om ten gevolge van deze problemen zijn eerste en/of zijn huidige procedure internationale bescherming in te leiden of te doorlopen, om in dit kader de verschillende gehoren te volbrengen en om zijn asielrelaas daarbij op een gedegen wijze uiteen te zetten. Zo blijkt uit de betreffende attesten vooreerst niet dat en op welke wijze verzoekers verklaarde klachten en symptomen *in concreto* zouden zijn onderzocht op hun waarachtigheid. Dat verzoeker op dit vlak zou zijn onderworpen aan een daadwerkelijk, ernstig en doorgedreven psychiatrisch onderzoek, blijkt uit deze attesten immers niet. Integendeel blijkt uit de betreffende attesten duidelijk en wordt hierin ook expliciet aangegeven dat deze attesten minstens voor een deel zijn gebaseerd op verzoekers eigen verklaringen. In zoverre in deze attesten daarnaast wordt gesteld dat verzoeker zou zijn onderworpen aan psychometrische testen en aan psychiatrisch onderzoek, wordt daarbij nergens gepreciseerd over welke testen en welk onderzoek het concreet zou gaan en worden desbetreffend geen specifieke bevindingen of resultaten in de attesten opgenomen. Daarenboven wordt in de attesten slechts op een bijzonder algemene wijze ingegaan op verzoekers verklaarde klachten en symptomen en wordt hierin uiteindelijk slechts op algemene wijze geponeerd dat deze klachten en symptomen een belemmering kunnen vormen voor verzoekers capaciteiten om op een coherente en geloofwaardige wijze een relaas uiteen te zetten. Daarbij wordt er nergens aan de hand van concrete argumenten of elementen gepreciseerd waar, op welke wijze en/of in welke mate zulks het geval zou zijn (geweest). Nergens wordt dit *in concreto* toegespitst op verzoekers vermogen om zijn vorige en/of huidige procedure internationale bescherming in te leiden of te doorlopen, om in dit kader de verschillende gehoren te volbrengen en om zijn asielrelaas daarbij op een gedegen wijze uiteen te zetten. Ook wordt er niet concreet aangetoond of aannemelijk gemaakt dat verzoekers verklaarde klachten ten tijde van de verschillende gehoren die hij in het kader van zijn procedures internationale bescherming aflegde van zulke aard waren dat van hem niet kon of mocht worden verwacht dat hij de kernelementen van zijn asielrelaas op een gedegen wijze en met een minimum aan coherentie en consistentie uiteen kon zetten. Verder wordt in deze attesten niet concreet aangetoond of hard gemaakt dat,

waar of op welke wijze verzoekers klachten specifiek van invloed zouden zijn geweest op zijn gezegden in de loop van voormelde gehoren en/of op de concrete en specifieke, tijdens zijn eerste verzoek om internationale bescherming en in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Aldus wordt er nergens in deze attesten enige concrete en sluitende uitspraak gedaan over de (mogelijke) invloed die verzoekers klachten en symptomen zouden hebben (gehad) op verzoekers vermogen om gedurende de onderhouden in het kader van zijn vorige en zijn huidige verzoek om internationale bescherming accurate en waarheidsgetrouwe verklaringen af te leggen over de kernelementen in deze verzoeken om internationale bescherming. Indien verzoekers verklaarde klachten en symptomen op de voormelde vlakken werkelijk een dermate bepalende invloed hadden als verzoeker heden tracht voor te houden, kon worden verwacht dat verzoeker zulks, gezien hij reeds sedert 2018 in België vertoeft en gezien hij reeds meer dan vijf jaar psychiatrisch wordt opgevolgd, zou moeten kunnen aantonen aan de hand van vollediger, gedetailleerdere en meer geconcretiseerde bevindingen van zijn psychiaters. Dat verzoeker hiertoe niet in staat blijkt, leidt aldus tot de conclusie dat niet kan worden aangenomen dat verzoekers psychische problemen van zodanig ernstige aard zijn dat verzoeker niet of onvoldoende bij machte zou zijn (geweest) om zijn eerste en/of zijn huidige procedure internationale bescherming in te leiden of te doorlopen, om in dit kader de verschillende gehoren te volbrengen en om zijn asielrelaas daarbij op een gedegen wijze uiteen te zetten. Derhalve is het verwijft dat verweerder in dit kader een (tegen)expertise had moeten (laten) uitvoeren verder niet dienstig.

Dat verzoeker ten gevolge van zijn psychische problemen niet bij machte zou zijn geweest om zijn vorige en/of zijn huidige procedure internationale bescherming in te leiden of te doorlopen, om in dit kader de verschillende gehoren te volbrengen en om zijn asielrelaas daarbij op een gedegen wijze uiteen te zetten, kan uit de stukken zoals opgenomen in het administratief dossier daarenboven geenszins worden afgeleid. Integendeel, blijkt uit deze stukken net het tegenovergestelde. Zo gaf verzoeker tijdens zijn eerste verzoek om internationale bescherming in de verklaring "bijzondere procedurele noden" DVZ zelf uitdrukkelijk en eenduidig aan dat er volgens hem geen elementen of omstandigheden waren die hem zouden kunnen hinderen bij het vertellen van zijn relaas en bij zijn deelname aan de procedure internationale bescherming. Verzoeker formuleerde tijdens zijn eerste verzoek om internationale bescherming verder geen bezwaar tegen het plaatsvinden van het gehoor en het invullen van de vragenlijst bij de DVZ. Evenmin haalde hij aldaar aan dat van hem geen gedegen verklaringen mochten worden verwacht. Bovendien ondertekende verzoeker de vragenlijst uitdrukkelijk voor akkoord nadat deze aan hem werd voorgelezen. Hiermee gaf hij aan dat de hierin opgenomen verklaringen juist en oprecht zijn en overeenstemmen met de werkelijkheid (administratief dossier, map eerste aanvraag, vragenlijst). Noch verzoeker, noch de advocaat die hem indertijd bijstond, formuleerde verder enig bezwaar tegen het plaatsvinden van het eerste persoonlijk onderhoud bij het CGVS in het kader van verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming. Voorts gaf verzoeker tijdens dit onderhoud aan dat het eerdere gehoor bij de DVZ goed was verlopen en dat hij geen opmerkingen had bij dit gehoor (administratief dossier, map eerste aanvraag, notities van het eerste persoonlijk onderhoud, p.2). Noch verzoeker, noch zijn advocaat formuleerde tijdens dit eerste persoonlijk onderhoud verder enige concrete en dienstige opmerking inzake verzoekers cognitieve capaciteiten of een eventuele invloed daarvan op het verloop van het persoonlijk onderhoud. Bovendien blijkt uit de notities van dit onderhoud dat dit onderhoud op normale wijze is geschied en kunnen hieruit geen problemen in hoofde van verzoeker worden afgeleid. Integendeel, bleek verzoeker duidelijk in staat het gesprek te volgen, begreep hij (zoals hij aan het einde van dit onderhoud ook bevestigde) alle gestelde vragen en kon hij hierop doorgaans concrete antwoorden formuleren. Daarbij bleek hij bovendien in staat om bijzonder gedetailleerde en precieze verklaringen af te leggen omtrent onder meer datums, wetsartikelen, incidenten, plaatsen, adressen, personen, zijn reisweg en de door hem neergelegde stukken. Noch verzoeker, noch de advocaat die hem indertijd bijstond, formuleerde voorts enig bezwaar tegen het plaatsvinden van het tweede persoonlijk onderhoud bij het CGVS in het kader van verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming. Hoewel verzoeker er een psychologisch attest neerlegde, gaf hij verder aan dat het op dat moment met hem "*Beter en aan andere kant slechter*" ging, waarbij hij preciseerde dat hij moreel moe was, omwille van de onhygiënische omstandigheden waarin hij verbleef en ook door de ziekte van zijn vrouw, maar dat het voor de rest goed met hem ging. Daarop werd er aangegeven dat hij steeds pauzes kon vragen wanneer hij daar nood aan had (administratief dossier, map eerste aanvraag, notities van het tweede persoonlijk onderhoud, p.2). Noch verzoeker, noch zijn advocaat formuleerde tijdens het verdere verloop van dit tweede persoonlijk onderhoud voorts enige concrete en dienstige opmerking inzake verzoekers cognitieve capaciteiten of een eventuele invloed daarvan op het verloop van het persoonlijk onderhoud. Bovendien blijkt uit de notities van dit persoonlijk onderhoud dat ook dit onderhoud op normale wijze is geschied en kunnen hieruit geen problemen in hoofde van verzoeker worden afgeleid. Integendeel, bleek verzoeker duidelijk in staat het gesprek te volgen, begreep hij alle gestelde vragen en kon hij hierop doorgaans concrete antwoorden formuleren. Daarbij bleek hij daarenboven andermaal in staat om bijzonder gedetailleerde en precieze verklaringen af te leggen omtrent onder meer datums, personen, incidenten, plaatsen, adressen, zijn journalistieke activiteiten en de door hem neergelegde stukken. Daarenboven gaf verzoeker tijdens zijn huidige, tweede verzoek om internationale bescherming in de verklaring "bijzondere procedurele noden" DVZ zelf opnieuw uitdrukkelijk en eenduidig aan dat er volgens hem geen elementen of omstandigheden waren die hem zouden kunnen hinderen bij het vertellen van zijn relaas en bij zijn deelname aan de procedure internationale bescherming. Verzoeker formuleerde tijdens zijn huidige, tweede verzoek om internationale

bescherming verder geen bezwaar tegen het plaatsvinden van het gehoor en het afnemen van de verklaring 'volgend verzoek' bij de DVZ. Ook zijn advocaat formuleerde zulk bezwaar niet. Bovendien wordt inzake deze verklaring volgend verzoek in de bestreden beslissing op geheel gerechtvaardigde wijze aangegeven dat de kwaliteit van het gehoor bij de DVZ van zulke aard is dat hieruit duidelijk blijkt dat verzoeker over ruim voldoende cognitieve capaciteiten beschikt(e) om de vrees en/of het risico in zijn hoofd op een zelfstandige en functionele manier uiteen te zetten.

Dient gelet op het voorgaande te worden besloten dat verzoeker niet concreet aantoont of hard maakt dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert hij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duidt hij niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

In zoverre verzoeker daarnaast tracht te laten uitschijnen dat de neergelegde psychologische attesten zouden volstaan om aan te tonen dat zijn zelfverklaarde problemen, vrees en nood aan internationale bescherming zouden stroken met de werkelijkheid, dient verder te worden opgemerkt dat zulks niet kan worden aangenomen. De betreffende attesten lijken voor wat de oorzaken die ten grondslag zouden liggen van verzoekers verklaarde klachten en symptomen immers louter en alleen te zijn gebaseerd op de verklaringen van verzoeker zelf. Uit de betreffende attesten blijkt hoegenaamd niet dat of op welke wijze de waarachtigheid van verzoekers vermeende problemen en/of (de waarschijnlijkheid van) een eventueel causaal verband tussen deze problemen en verzoekers verklaarde symptomen en klachten nader zouden zijn onderzocht of geverifieerd. Gelet op het voorgaande, kunnen de neergelegde psychologische attesten op zich in het geheel niet volstaan om aan te tonen of aannemelijk te maken dat verzoekers aangevoerde klachten en symptomen te wijten zouden zijn aan de oorzaken die verzoeker hieraan toedicht en dat verzoekers verklaarde asielmotieven en vrees zouden overeenstemmen met de waarheid. Dit geldt nog des te meer nu attesten zoals de door verzoeker neergelegde psychologische attesten hoe dan ook geenszins een sluitend bewijs kunnen vormen voor de omstandigheden waarin de hierin aangehaalde aandoeningen werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen en dient zich hiervoor te steunen op de gezegden van de patiënt. Dit geldt des te meer in het geval van een (medisch) attest, opgesteld door een psycholoog of een psychiater. Meer nog dan in het geval van een arts die zich kan verlaten op fysieke letsels en symptomen, is een psycholoog of een psychiater bij het vaststellen van zijn diagnose en de eventuele achterliggende feiten immers afhankelijk van hetgeen hem in de gezegden van zijn patiënt wordt aangereikt.

Met betrekking tot de door verzoeker aangevoerde psychische problemen, kan volledigheidshalve nog worden opgemerkt dat verzoeker in het geheel niet aantoont dat deze problemen in zijn hoofd op zich vervolging zouden uitmaken of dat hij op basis hiervan vervolging zou riskeren. Evenmin toont verzoeker middels enig begin van bewijs aan dat dergelijke vervolging of een mogelijk gebrek aan behandeling enig verband zou houden met één van de in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet bepaalde vervolgingsgronden. Verder dient te worden opgemerkt dat deze problemen gelet op het bepaalde in artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet geen verband houden met de criteria zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming en dat hij zich voor wat betreft de beoordeling van deze medische elementen dient te richten tot de geëigende procedure.

5.8. De bestreden beslissing is geschraagd op artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

"Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk. Bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek houdt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in voorkomend geval rekening met het feit dat de verzoeker zonder geldige uitleg heeft nagelaten, tijdens de vorige procedure, in het bijzonder bij het aanwenden van het in artikel 39/2 bedoelde rechtsmiddel, de elementen te doen gelden die de indiening van zijn volgend verzoek rechtvaardigen".

Uit de inhoud van de stukken van het dossier en de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker volhardde en volhardt in de verklaringen die hij reeds aflegde en de asielmotieven die hij reeds aanhaalde in het kader van zijn vorige, eerste verzoek om internationale bescherming.

Dient met betrekking tot de feiten die verzoeker aanhaalde en die zouden hebben plaatsgevonden voor 2018 echter te worden opgemerkt dat uit de reeds in het kader van verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming door verweerder gedane vaststellingen duidelijk blijkt dat (i) verzoeker absoluut niet eenduidig was en ongeloofwaardige verklaringen aflegde over de reden(en) waarom de Georgische autoriteiten hem sedert 1993 en gedurende meer dan twee decennia lang zouden hebben geïsoleerd; (ii) deze problemen naar hun aard, intensiteit en draagwijdte op zich niet konden worden beschouwd als zijnde vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming; (iii) het feit dat verzoeker in 2013 amnestie kreeg, terug een blanco strafregister verwierf en zowel in 2013 als (meermaals) in 2017 de mededeling kreeg dat hij een blanco strafregister had er duidelijk op wijst dat de Georgische autoriteiten niet de intentie hadden om verzoeker, zoals deze beweerde, sinds 1993 te onderwerpen aan een voortdurende vervolging; (iv) deze feiten voor verzoeker hoe dan ook duidelijk geen aanleiding vormden om zijn land van herkomst te verlaten en om internationale bescherming te zoeken, aangezien verzoeker na deze feiten nog geruime tijd en tot in augustus 2018 in Georgië bleef wonen, zodat geconcludeerd moet worden dat deze feiten voor verzoeker niet dermate systematisch en ingrijpend waren dat zijn fundamentele mensenrechten werden aangetast en zijn leven in Georgië ondraaglijk was. Uit een lezing van de stukken zoals opgenomen in het dossier en het voorliggende verzoekschrift, blijkt, dit mede gelet op de reeds hoger gedane vaststellingen inzake de door verzoeker aangevoerde psychische problemen en attesten, dat verzoeker in het kader van zijn huidige, tweede verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen aanreikt(e) die afbreuk zouden kunnen doen aan of een ander licht zouden kunnen werpen op de vaststellingen die dienaangaande werden gedaan in het kader van verzoekers vorige verzoek om internationale bescherming.

Met betrekking tot verzoekers betrokkenheid bij een incident in mei 2018, dient verder te worden opgemerkt dat uit de vaststellingen die reeds in het kader van verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming door verweerder werden gedaan duidelijk kan worden afgeleid dat verzoeker bij dit incident niet specifiek en in persoon werd geïsoleerd en dat dit incident klaarblijkelijk niet kaderde in een gerichte vervolging ten aanzien van verzoeker.

Vooreerst blijkt in dit kader uit de vaststellingen die reeds in het kader van verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming werden gedaan dat verzoeker incoherente verklaringen aflegde aangaande zijn beweerde werkzaamheden als journalist ten tijde van dit incident. Nochtans zou hij bij het betreffende incident in zijn hoedanigheid als journalist hebben aangedrongen op een gesprek met de aanwezige vertegenwoordiger van de minister van binnenlandse zaken. Meer bepaald werd in dit kader vastgesteld: *“Over bepaalde periodes van uw tewerkstelling als journalist legt u ook incoherente verklaringen af. Gevraagd naar uw bron van inkomsten voor uw vertrek uit uw land van herkomst verklaart u (CGVS I p. 3) dat u bij een online krant werkte genaamd Samhedro Mimokeveli. Bij latere bevraging omschrijft u deze krant als de online bijlage van de militaire krant (CGVS II p. 8). In het kader van uw tweede persoonlijk onderhoud stelt u daarentegen (CGVS II p. 7) dat uw laatste werk voor uw vertrek uit Georgië bij het weekblad Kronika plus was, hetgeen geen online krant is. Bij confrontatie (CGVS II p. 9) wijzigt u uw verklaringen en stelt u dat uw laatste werk bij de militaire online krant was en dat u bedoelde dat u als journalist bij diverse media had gewerkt, zoals Kornika plus, hetgeen bezwaarlijk te rijmen valt met elkaar. Meer nog, gevraagd voor wie u werkte op het moment van het incident van 12/05/2018 stelt u dat dit bij de militaire online krant was. Later verklaart u daarentegen (CGVS II p. 7-8) dat u tot mei 2017 voor de militaire online krant werkte en dat toen die stopte ook de online bijlage van deze militaire online krant stopte. Deze vaststelling ondermijnt dan ook uw beweringen omtrent uw journalistieke activiteiten in de periode kort voor uw vlucht. Dit vindt verder bevestiging in de vaststelling dat u een perskaart voorlegt (groene map stuk 8) als journalist van de militaire krant waartoe u stelt (CGVS II p. 7-8) dat u een dergelijk kaart ieder jaar diende te hernieuwen en dat de voorgelegde perskaart uw laatste was en u deze verkreeg in 2016. Merkwaardig genoeg blijkt uit de door u voorgelegde perskaart dat deze u werd uitgereikt op 24/10/2017, terwijl u zoals hierboven werd vermeld stelde dat de militaire krant als ook de online versie ervan in mei 2017 werd stopgezet. Bij confrontatie geeft u een warrige uitleg als zou de associatie van militaire correspondentie nog bestaan, en dat de online krant niet meer bestaat maar u wel nog steeds voor de krant werkt, maar uw artikels in Kronika plus werden gepubliceerd. Deze beweringen doen echter niks af aan de vaststelling dat u een perskaart voorlegt van een krant die toen volgens uw verklaring niet meer bestond.”*

Bovendien passeerde verzoeker blijkens de reeds tijdens zijn eerste verzoek om internationale bescherming afgelegde verklaringen en gedane vaststellingen op een louter toevallige wijze de plaats waar de politie in het kader van een drugsbestrijdingsoperatie een inval uitvoerde in een nachtclub. Aldus raakte verzoeker bij dit incident door middel van een ongelukkig toeval betrokken. Daarenboven weigerde verzoeker vervolgens zelf de bevelen van de politie op te volgen en stelde hij zich weerspanning op. Dit had tot gevolg dat hij vervolgens het slachtoffer werd van het politieoptreden dat blijkens algemene informatie gedurende dit incident in het algemeen overdreven hardhandig was en dat, wanneer hij net als tientallen anderen werd gearresteerd, naar

het politiebusje werd gesleurd en in de boeien werd geslagen, zijn schouder en zijn hoofd op jammerlijke wijze gekwetst geraakten. Daarbij blijkt nergens uit dat het de politie specifiek om verzoeker te doen was en/of dat de politie de intentie en het opzet had om verzoekers persoonlijke fysieke integriteit aan te tasten. De vaststellingen die in dit kader werden gedaan tijdens verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming luiden als volgt: *“Tijdens uw laatste aanhouding door de politie van 12/05/2018 raakte u verwond, nl. een gebroken schouder en een hersenschudding (zie twee medische attesten en het verslag van de administratieve aanhouding). Uit de informatie voorhanden op het CGVS waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd, blijkt dat de politie toen een inval uitvoerde de nachtclub Bassiani in het kader van een drugsbestrijdingsoperatie. Uit uw verklaringen (CGVS I p. 5 & 7-8; CGVS II p. 2), en uit de door u getoonde beelden (videofilm op uw facebookpagina) blijkt hieromtrent dat u toen passeerde nabij deze nachtclub toen de politie er de inval had uitgevoerd, dat er een vertegenwoordiger van de minister van binnenlandse zaken aanwezig was en u hem als journalist wou spreken, dat de politie u niet door liet en u aanmaande weg te gaan, u werd meegesleurd door enkele politiemannen naar een politiewagen waar men u handboeien aandeed waartijdens uw schouder werd gebroken. De volgende dag werd u vrijgelaten en kreeg u een geldboete van 400 Lari. Als u toen door de politie gepercipieerd werd als zijnde een orderverstoorder die de bevelen van de autoriteiten niet opvolgde, moet worden opgemerkt dat uw aanhouding door de politie tot de normale uitoefening van hun functie behoorde. Het is inherent aan het werk van de politie dat hierbij een vorm van geweld kan gebruikt worden. Uit de bovenvermelde informatie blijkt ook dat de politie toen werd verweten overdreven hardhandig te hebben opgetreden. Het gegeven echter dat tijdens uw arrestatie uw schouder werd gebroken toont niet aan dat de politie toen de intentie had om uw fysieke integriteit te bedreigen.”*

Verzoeker werd blijkens de verklaringen die hij aflegde en de vaststellingen die reeds tijdens zijn vorige verzoek om internationale bescherming werden gedaan vervolgens bovendien medisch verzorgd. Er werd een ambulance opgebeld die hem naar het ziekenhuis bracht en hij ontving aldaar de nodige medische zorgen. Reeds de volgende dag werd verzoeker vervolgens bovendien vrijgelaten, en dit samen met tientallen andere personen die toen ook gearresteerd waren. Ook hieruit blijkt duidelijk dat verzoekers arrestatie geenszins specifiek tegen zijn persoon gericht was, dat de verwonding aan zijn schouder en zijn hoofd een jammerlijk neveneffect van het algemeen gewelddadig politieoptreden tijdens het voormelde incident betrof en dat niet kan worden aangenomen dat deze feiten zouden kaderen binnen of het gevolg zouden zijn van een systematische en persoonsgerichte vervolging vanwege de Georgische autoriteiten jegens verzoeker.

Met betrekking tot de klacht die verzoeker nadien zou hebben ingediend en de problemen die hieruit zouden zijn voortgesprongen, werd voorts reeds in het kader van verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming geoordeeld: *“U verklaart (...) aanvankelijk (CGVS I p. 6) dat u wou aanklagen dat de autoriteiten in een officiële melding stelden dat er bij de inval in de nachtclub geen gewonden waren gevallen, dit terwijl u er als journalist was verwond geraakt. U contacteerde hiertoe de organisatie SAIA, een associatie van jongeren advocaten, met wiens hulp u een klacht indiende. U diende zich hierna aan te bieden op het ministerie van binnenlandse zaken waar u werd bedreigd, u denkt o.a. door een onderzoeksrechter, opdat u uw klacht zou annuleren. Bij latere bevraging omtrent waar u toen klacht indiende én om hiervan een bewijs voor te leggen, stelt u echter (CGVS I p. 9) dat men bij SAIA gewoon uw verklaringen had genoteerd maar ze geen verdere stappen ondernamen omdat u ondertussen het land had verlaten. Deze wijziging in uw relaas kan niet worden aanvaard. Net vooraleer u uw beweringen wijzigde stelde u immers nog (CGVS I p. 8) dat u er bij SAIA een verklaring diende af te leggen waarna ze een klacht indienden én voegt u toe “toen begonnen m'n problemen”. Ook op de uitdrukkelijk vraag of ze een klacht indienden, antwoordde u “zeker”. De vaststelling dat u dermate tegenstrijdige verklaringen hieromtrent aflegt maakt dat er geen geloof kan gehecht worden als zou u een poging hebben ondernomen om een klacht in te dienen als ook aan uw bewering dat u toen bedreigd werd op het ministerie van binnenlandse zaken. Uw uitleg waarom u toen zou bedreigd geweest zijn houdt trouwens geen steek. Enerzijds stelt u immers (CGVS I p. 9, CGVS II p. 4) dat men niet wou dat er iets slecht over het ministerie van binnenlandse zaken zou gezegd worden, en dat men niet wou dat er werd gezegd dat er aanhoudingen waren verricht en gewonden waren gevallen. Anderzijds beaamt u ook (CGVS II p. 4), en blijkt uit de informatie toegevoegd aan uw administratief dossier, dat er toen in de media veel kritiek kwam op het politie optreden, dat er informatie verscheen waarin stond dat mensen verwondingen hadden opgelopen, dat er n.a.v. dit incident een publieke opstand uitbrak, en dat de minister toen zijn verontschuldiging heeft aangeboden. Het is bijgevolg weinig plausibel dat de autoriteiten u dermate individueel zouden viseren terwijl in de media gelijkaardige zaken werden aangeklaagd.”*

Uit een lezing van de stukken zoals opgenomen in het dossier en het voorliggende verzoekschrift, blijkt dat verzoeker, dit mede gelet op de reeds hoger gedane vaststellingen inzake de door verzoeker aangevoerde psychische problemen en attesten, in het kader van zijn huidige, tweede verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen aanreikt(e) die afbreuk zouden kunnen doen aan of een ander licht zouden kunnen werpen op de vaststellingen die in het kader van het voorgaande werden gedaan in het kader van verzoekers vorige verzoek om internationale bescherming.

Betreffende de feiten die plaatsvonden in juni 2018, werd in het kader van verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming geoordeeld:

"Als laatste incidenten voor uw vertrek op 23/08/2018 uit uw land van herkomst haalt u aan dat er op 10/06/2018 een poging was tot ontvoering van uw zoon, dat u de volgende dag werd opgepakt door de politie en op 13/06/2018 werd vrijgelaten. U omschrijft (CGVS I p. 6) de poging tot ontvoering van uw zoon als de laatste druppel in het 27 jaar durend conflict dat u heeft met de overheid. Uw zoon was toen anderhalf uur verdwenen tot de politie hem vond in een straat op 1 km van jullie huis en hierna terug naar huis bracht. Er moet echter worden opgemerkt dat uit uw verklaringen blijkt (CGVS I p. 10; CGVS II p. 5) dat u niet weet door wie of waarom uw zoon zou zijn meegenomen. U meent dat hij met leugens of door het geven van snoep door iemand werd meegenomen en dat toen hij begon te wenen op straat werd achtergelaten, hetgeen echter louter vermoedens zijn van u, waarmee u niet aantoont dat deze ontvoeringspoging - de politie sprak overigens volgens u niet van een poging tot ontvoering maar wel dat uw zoon vermist was - zou kaderen in de problemen die u kende met de autoriteiten. Wat betreft uw aanhouding op 11/06/2018 stelt u aanvankelijk (CGVS I p. 10-11) niet te weten waarom de politie u meenam, maar dat u toen na de ontvoeringspoging van uw zoon in paniek was en werd opgepakt wegens niet medewerking met de politie. Uw vrouw werd toen meegenomen door de politie en onder druk gezet om te zeggen dat jullie een familie ruzie hadden. Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud verklaart u (CGVS II p. 5-6) wederom dat u toen in paniek was en dat u een beetje luid begon te doen en uw buurvrouw toen ook luid kwam spreken, en dat u door de politie werd meegenomen omdat u blijkbaar luid deed en ze zeiden dat er een gezinsconflict was. U voegt ook toe dat deze laatste aanhouding kadert in de vervolging die u sinds 1993 onderging. Er moet echter worden opgemerkt dat uit uw hierboven aangehaalde verklaringen eerder blijkt dat u toen wegens een vorm van ordeverstoring werd opgepakt dan dit zou deel uitmaken van een jarenlange aanhoudende vervolging door uw overheid opdat u zou ophouden kritische stukken te publiceren. Dit vindt verder bevestiging in het medisch attest dd. 10/06/2018 (zie vertaling p. 42) waaruit blijkt dat een ambulance uw vrouw kwam verzorgen en er wordt opgemerkt dat uw vrouw wegens een familieconflict een verwonding aan haar neus heeft. Wat er ook van is, ook deze twee laatste voorvallen kunnen naar aard, intensiteit en draagwijdte niet beschouwd worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming. Nergens blijkt immers dat uw fysieke integriteit of vrijheid en deze van uw zoon in gevaar was zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie noch dat u of uw zoon het risico heeft gelopen op een onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Wat dit laatste voorval betref zijn uw verklaringen en deze van uw vrouw ook tegenstrijdig. Uw vrouw stelt immers (CGVS vrouw p. 3) dat zij toen door de politie werd geslagen met een bloedneus tot gevolg. Zij stelt uitdrukkelijk dat u getuige was van dit voorval. U maakt echter geen melding als zou uw vrouw toen zijn geslagen en verklaarde (CGVS I p. 11) dat uw vrouw een laatste keer in 2015-2016 door de politie werd geslagen toen jullie op een ander adres woonden. Bij confrontatie stelt uw vrouw (CGVS vrouw p. 8) dat ze meerdere keren door de politie werd geslagen, hetgeen echter geen verklaring biedt voor dezer tegenstrijdigheid. Meer nog, gevraagd of andere familieleden door de politie werden mishandeld toen ze u kwamen oppakken antwoordde uw vrouw ontkennend (CGVS vrouw p. 8). U daarentegen stelde (CGVS I p. 11) dat uw moeder toen ook meerdere keren door de politie werd geslagen. Redelijkerwijze mag verwacht worden dat uw vrouw hiervan weet zou hebben en dit zou willen meedelen, quod non in casu."

Mede gelet op de reeds hoger gedane vaststellingen met betrekking tot de door verzoeker aangevoerde psychische problemen en attesten, reikt(e) verzoeker in het kader van zijn huidige, tweede verzoek om internationale bescherming ook geen nieuwe elementen aan die afbreuk zouden kunnen doen aan of een ander licht zouden kunnen werpen op de vaststellingen die dienaangaande werden gedaan in het kader van verzoekers vorige verzoek om internationale bescherming.

Uit het voorgaande blijkt dat, in tegenstelling met wat verzoeker tot op heden tracht te laten uitschijnen, hoegenaamd niet kan worden aangenomen dat verzoeker ten tijde van zijn vertrek uit zijn land van herkomst reeds decennialang het voorwerp uitmaakte van een systematische en persoonsgerichte vervolgingscampagne vanwege de Georgische autoriteiten en dat evenmin kan worden aangenomen dat verzoeker op het ogenblik waarop hij zijn land van herkomst verliet in de negatieve aandacht stond van of werd geviséerd door deze autoriteiten. Gezien verzoeker in 2013 amnestie kreeg, gezien aan verzoeker in 2013 en 2017 meermaals werd meegedeeld dat hij een blanco strafregister had, gezien de feiten die in het verleden plaatsvonden voor verzoeker kennelijk geen aanleiding vormden om zijn land te verlaten en naar hun aard, intensiteit en draagwijdte op zich niet konden worden beschouwd als zijnde vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming, gezien de feiten van mei 2018 ook duidelijk niet specifiek tegen verzoekers persoon gericht waren en niet kaderden binnen of het gevolg waren van een systematische en persoonsgerichte vervolging vanwege de Georgische autoriteiten jegens verzoeker, gezien verzoeker bij deze feiten net als tientallen anderen die toen gearresteerd werden reeds de volgende dag werd vrijgelaten, gezien verzoeker niet aannemelijk maakte dat hij nadien een klacht indiende en daardoor problemen kreeg en gezien de voormelde vaststellingen inzake de feiten en gebeurtenissen in juni 2018, is het duidelijk dat verzoeker ten tijde van zijn vertrek niet specifiek in de negatieve aandacht van de Georgische autoriteiten stond en niet het voorwerp uitmaakte van een systematische en persoonsgerichte vervolgingscampagne vanwege de Georgische autoriteiten.

Dit geldt nog des te meer daar verzoeker in augustus 2018 probleemloos en op legale wijze een internationaal paspoort bewaart vanwege deze Georgische autoriteiten. In dit kader, werd reeds gedurende verzoekers vorige, eerste verzoek om internationale bescherming vastgesteld: *“Uit uw verklaringen blijkt verder (CGVS I p. 3-4) dat u op 06/08/2018 in Tbilisi op legale wijze uw internationaal paspoort verkreeg. Gevraagd naar uw reis van Georgië naar Europa stelt u (CGVS I p. 12) dat u op 18/08/2018 per bus de grens met Turkije bent overgegaan en dat u hiervoor de hulp kreeg van iemand opdat u geen problemen zou kennen bij een controle aan de grens. U stelt immers dat het luchtruim voor u gesloten is, dat de Georgische autoriteiten u niet zouden laten vertrekken omwille wat u tegen de overheid heeft aangericht, en dat door uw activiteiten als journalist personen hun functie hebben moeten verlaten, en u daarom zouden tegenhouden. Deze beweringen weten niet te overtuigen. Mocht u werkelijk dermate geïnteresserd worden in uw land, en het zoals u verklaarde voor u onmogelijk was om via een luchthaven het land te verlaten, kan er immers redelijkerwijze van worden uitgegaan dat uw autoriteiten u niet zomaar een internationaal paspoort zouden afleveren waarmee u het land zou kunnen verlaten. Deze vaststelling doet derhalve verder ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.”*

Verzoeker reikt(e) in het kader van zijn huidige, tweede verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen aan die afbreuk zouden kunnen doen aan of een ander licht zouden kunnen werpen op de voormelde vaststellingen, gedaan in het kader van verzoekers vorige verzoek om internationale bescherming. Mede gelet op het voorgaande en in acht genomen dat verzoeker geenszins aantoonde of aannemelijk maakt dat hij op het ogenblik waarop hij zijn land van herkomst verliet specifiek in de negatieve aandacht van de Georgische autoriteiten stond en het voorwerp uitmaakte van een systematische en persoonsgerichte vervolgingscampagne vanwege de Georgische autoriteiten, voert verzoeker verder niet één concreet en dienstig argument of element aan ter weerlegging van de volgende, in de bestreden beslissing opgenomen motieven:

“U steunt uw huidig verzoek ook op de motieven die u in het kader van het verzoek van uw minderjarige zoon S., G. (...) (O.V. (...)) heeft uiteengezet. In dit verband dient te worden opgemerkt dat het verzoek van uw zoon niet ontvankelijk werd verklaard, daar u betreffende de aangehaalde problemen die zich afspeelden in België ook had nagelaten om de bescherming van de ordediensten in te roepen als ook dat u niet aannemelijk maakte dat deze incidenten daadwerkelijk verband hielden met uw problemen in Georgië.

(...)

Wat uw verklaringen betreft dat uw dochter op 31/12/2021 vergiftigd werd met methadon in het opvangcentrum en dat in 2019 jullie fietskabels werden doorgeknipt, dient te worden opgemerkt dat u louter verwijst naar de asielmotieven die u in het kader van het door u ingediende verzoek in hoofd van uw zoon G. (...) aanhaalde. Het louter herhalen van uw verklaringen volstaat echter niet om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat u betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en u blijft hierover in gebreke.”

Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker ter weerlegging van deze motieven niet één concreet en dienstig argument aanvoert, onverminderd gelden.

Wat betreft de dreigberichten die verzoeker beweert te hebben ontvangen in de zomer van 2022, dient verder te worden opgemerkt dat deze geenszins van zulke aard zijn dat deze afbreuk kunnen doen aan of een ander licht kunnen werpen op hetgeen voorafgaat. Aan de ter staving hiervan neergelegde sms-berichten kan, in tegenstelling met wat verzoeker poneert, immers niet de minste bewijswaarde worden gehecht. Vooreerst dient in dit kader te worden opgemerkt dat het niet geloofwaardig is dat het hoofd van het departement veteranen in de zomer van 2022, dit reeds vier jaar nadat verzoeker zijn land van herkomst had verlaten, plots zou overgaan tot het uiten van dreigementen per sms ten aanzien van verzoeker. Verder dient te worden opgemerkt dat de herkomst van de betreffende sms-berichten onmogelijk na te gaan valt en dat niet te verifiëren is wie deze berichten heeft verstuurd. Voorts kunnen zulke berichten eenvoudigweg worden gesolliciteerd en in scène worden gezet. Ook kunnen dergelijke berichten eenvoudigweg worden gefabriceerd en gemanipuleerd.

Gelet op het voorgaande, ligt er geen enkele concrete indicatie voor en reikt verzoeker niet één objectief en concreet element aan waaruit zou kunnen worden afgeleid dat verzoeker op heden, anno 2024, en bij een terugkeer naar zijn land van herkomst zou riskeren te worden onderworpen aan feiten die kunnen worden gekwalificeerd als zijnde vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming.

De informatie die door partijen wordt aangeleverd, zoals aangehaald en geciteerd in het verzoekschrift en zoals hoger vermeld in het onderdeel inzake de door verweerder ter kennis gebrachte nieuwe elementen, is geenszins van zulke aard dat deze afbreuk kan doen aan of een ander licht kan werpen op het voorgaande. Uit deze informatie kan namelijk geenszins worden afgeleid dat de huidige situatie in Georgië, dewelke gekenmerkt wordt door politieke spanningen en waarin hooggeplaatste en bijzonder in de kijker lopende

politieke opposanten, activisten en kritische journalisten verhoogd risico op vervolging lopen, van zulke aard zou zijn dat ook eenieder die jaren geleden journalist was en/of beperkte politieke activiteiten heeft gevoerd aldaar een verhoogd risico zou lopen om te worden gevisieerd of vervolgd; laat staan dat aangenomen zou kunnen worden dat dit zou kunnen volstaan om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in hoofde van de betrokkene. Dat iemand zoals verzoeker, die (meer dan) zes jaren geleden journalistieke activiteiten en beperkte politieke activiteiten voerde in Georgië, die bij het verlaten van zijn land kennelijk niet in de negatieve aandacht stond van de Georgische autoriteiten en die intussen en sedertdien reeds jarenlang niet meer actief is, aldaar zou riskeren te worden gevisieerd of vervolgd, kan uit de betreffende informatie dan ook hoegenaamd niet worden afgeleid.

Tot slot en volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt dat verzoeker de bestreden beslissing geheel ongemoeid laat waar in deze beslissing terecht wordt aangegeven:

“Met het louter stellen dat u ook tweedegraads invalide bent (2de VIB DVZ pt. 17) toont u niet aan dat u bij terugkeer naar uw land van herkomst een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou kennen.

Er kan zeker begrip worden voor de moeilijke levensomstandigheden voor u en uw kinderen in België aan omdat u geen verblijfsstatus heeft en u een alleenstaande vader bent die het moeilijk heeft om voor zijn kinderen te zorgen (2de VIB DVZ pt. 13-14). Dergelijke elementen kunnen echter niet nuttig worden aangewend in een verzoek om internationale bescherming.”

5.9. In acht genomen hetgeen voorafgaat, zijn er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde en legt verzoeker geen nieuwe elementen of feiten voor die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

Derhalve heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van zijn (volgend) verzoek om internationale bescherming.

5.10. De Raad ziet gelet op het voorgaande tot slot geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien juni tweeduizend vierentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT